

J.H: til Tove bragt i Familien-Journalen d. I. december 1959 om homoseksualitet og kønsforvirring

Kære Fru Tove Ditlevsen!

Jeg skriver til Dem, fordi jeg har et alvorligt problem, som jeg er fortvivlet over. Jeg er en ung mand på 20 år, og der er det i vejen, at jeg ikke interesserer mig for det modsatte køn. Synes De ikke, det er lidt unormalt i den alder? Jeg kommer aldrig sammen med piger og går aldrig til bal, fordi jeg ikke har lyst. Jeg altid inderst inde haft lyst til at være en pige i stedet for en dreng. Der er flere, der har sagt til mig, at jeg har pigehænder og pigeben, og jeg har også haft pigeøgenavne. Jeg føler mig tiltrukket af mit eget køn, og derfor synes jeg næsten ikke, at jeg kan blive ved med at leve. Tror De, det kan være nogle hormoner, jeg mangler? Jeg læste om den soldat, der i 1951 blev lavet om til en kvinde og kom til at hedde Chris Jorgensen, men jeg ved ikke, om tilfældet er ligesom mit. Det er efterhånden blevet en tvangstanke hos mig, og jeg vil være Dem meget taknemlig, hvis De vil give mig et råd om, hvad jeg gør gøre. For det er overhovedet ikke til at holde ud.

J.H.

Kære J.H.!

Jeg vil gætte på, at Deres mor har ønsket sig en pige, da hun skulle have Dem, og at hun ikke har kunnet glemme, endsige skjule, sin skuffelse over i stedet at bringe en dreng til verden. Dermed er ønsket om at være en pige gået Dem i blodet, fordi børn nu engang altid søger at leve op til forældrenes krav, selv når de er urimelige. Hvad det nævnte tilfælde angår, har der antagelig rent legemligt været en defekt hos den amerikanske soldat, der har gjort den meget sjældne operation mulig. Hos Dem er det imidlertid en psykisk skavank, og da De lider så meget under den, vil jeg råde Dem til at tale med en psykiater om problemet. Det er desværre ikke en ting som lader sig ordne i et brev.

Med venlig hilsen Deres Tove Ditlevsen

Laurié til Tove bragt i Familie-Journalen d. 25. august 1959 om homoseksualitet

Kære Tove Ditlevsen!

Ganske vist har jeg den mening, at man selv må klare sine problemer, men jeg tror alligevel på spåkoner, så jeg vil nok også rette mig efter Deres svar. Jeg er bange for, at mit problem er ret usædvanligt. Jeg har fået den tvangstanke, at jeg tiltrækkes af personer af mit eget køn, og at dette hindrer mig i at blive forelsket i en mand. Jeg tror, det stammer fra min skoletid, da jeg holdt meget af en lærerinde. Jeg følte det nærmest, som om hun var en slags mor for mig. Jeg er 22 år, og nu holder jeg meget af min mor, men for nogle år siden, var det ikke så godt imellem os. Jeg har nu også været forelsket i et par unge mænd, men det er længe siden. Jeg synes, at jeg bliver forelsket i kvinder, blot de viser interesse for mig, men det er ganske vist uskyldigt, nærmest kun sværmeri. Imidlertid har jeg det nu sådan, at denne tvangstanke beskæftiger mig alt for meget, og jeg ville gerne befries for den. Er jeg komplet skrupsjør?

Laurié

Kære "Laurié"!

De er hverken "skrupskør" eller på anden måde unormal. De er bare blevet opmærksom på et fænomen, som tit kan være almindeligt hos unge mennesker. De fleste af os kender da tidlige sværmerier for lærerinder eller veninder, men de giver sjældent anledning til sådanne spekulationer som dem, De gør Dem. De kan blive fri for Deres tvangstanke dels ved at tro på min forsikring om, at De er normal (selv om jeg nødigt vil betragtes som en spåkone), og dels ved at indse, at det er meget naturligt for en kvinde at holde af andre kvinder. Man snakker bedre sammen og har ofte flere naturlige fællesinteresser end med det modsatte køn. De må bare ikke kalde det forelskelse, Hvis denne tvangstanke dog har sat sig for fast hos Dem, hvad jeg selvsagt ikke helt kan afgøre ud fra Deres brev, bør De konsultere en psykiater for at søge råd hos ham. En sådan kan Deres sædvanlige læge henvise Dem til.

Venligst, Deres hengivne

Tove Ditlevsen

"Ung mand" til Tove bragt i Familie-Journalen d. II. december 1956 om forventninger til mænd

Jeg er en ung mand på 20 år og er meget forelsket i en pige på 18. Men jeg er genert af mig og kan ikke rigtig komme i kontakt med hende. Vi ser hinanden 3 gange om ugen på en aftenskole, men selv om jeg gennem nogle af de andre har fået at vide, at hun godt kan lide mig, så tør jeg slet ikke foretage det indledende skridt. Tænk hvis hun sagde nej til at gå ud med mig? Så ville alle chancer jo være forspildt, og jeg ville måske blive drillet af de andre mænd. Kan De give mig et godt råd, så jeg kan mande mig op og lære pigen at kende?

KÆRE UNGE MAND!

Hvorfor ikke få pigens adresse og skrive til hende? Vedgå kun at grunden til det er generthed, det er en så almindelig plage, at ingen "taber ansigt" ved at tilstå den. Så kommer hun nok af sig selv hen og taler til Dem, men hvis også hun er for genert til det, har De med den skriftlige henvendelse givet mulighed for selv at vælge denne udvej. Hvorfor skulle hun dog sige nej til en invitation, når hun nu kan lide dem? Fat mod! Frygten for at få afslag kan blive så stor, at man helt lader være med at spørge. Risikoen for at få nej løber man altid, både i små og store anliggender. Men livet rammer nu engang ikke så overvældende mange chancer, at man har råd til at gå forbi en eneste af dem.

Held og lykke ønskes Dem af Deres

Tove Ditlevsen

“En uvidende” til Tove Ditlevsen bragt i Familie-Journalen d. 14. februar 1961 om frygten for graviditet og manglende seksualoplysning.

Kære Fru Ditlevsen,

Jeg er en ung pige på 17 år og har stået i forhold til en ung mand på samme alder. Jeg vil gerne vide, om der er fare for, at jeg er gravid. Jeg har haft menstruation efter den tid, men ikke ret meget. Det er en måned siden, jeg har stået i forhold til ham, og efter den tid ville han ikke hage noget at gøre med mig. Nu kommer jeg sammen med en anden, som jeg virkelig elsker. Men jeg har mistet min appetit, og jeg får også kvalme, når nogen ryger i samme stue. Hvad synes De om skriften?

En uvidende

Kære "uvidende"

Jeg tror ikke, du er gravid, men gå for en sikkerheds skyld op til en læge og bliv undersøgt. Og så synes jeg, din uvidenhed bør afhjælpes hurtigst muligt. Du skulle på biblioteket låne en bog af Henrik Hoffmeyer, der hedder "Vejledning for unge". I den står alle de oplysninger, du og alle andre uvidende unge behøver. Skriften er lidt sjusket og barnlig.

Venlig hilsen Tove Ditlevsen"

“A.L.K” til Tove Ditlevsen bragt i Familie-Journalen d. 14. februar 1961 om
kropsforandring og usikkerhed.

Kære Tove Ditlevsen.

Jeg håber, DE kan hjælpe mig. Jeg er 14 år og ikke tyk, men i den senere tid er jeg blevet lidt fyldigere i ansigtet. Jeg har bl.a. fået dobbelthage, og det er jeg meget ked af, for de driller mig med det i skolen. Hvad kan jeg gøre fore at få dobbelthagen væk? Jeg har lige haft en afmagringskur, men det hjalp ikke ret meget. Vejer jeg for meget, når jeg 158 cm høj og vejer 48 kilo?

A.L.K

Kære A.L.K

Så godt som alle piger i din alder har et eller andet ved deres udseende, som de finder uheldigt. "Dobbelthagen" er en udløber af det runde barneansigt, man først lærer at sætte pris på, når det fyldige sætter sig alle andre steder. Ak ja. Men du vejer absolut ikke for meget, og de eneste råd jeg kender mod dobbelthage er at ligge uden hovedpude. Jeg har til gengæld hørt, at det skal være ganske effektivt. Prøv det.

Venlig hilsen Tove Ditlevsen

“Nuller” til Tove Ditlevsen bragt i Familie-Journalen d. 7. marts 1961 om
kropsusikkerhed og vægt.

Kære Tove Ditlevsen.

Jeg er ung pige på 15 år. Mine problemer er følgende: Jeg har ingen buste. Jeg er ellers godt nok udviklet, men hvordan skal jeg få mere buste? Jeg vil også meget gerne have lidt tykkere ben, hvordan kan jeg få det? Jeg måler 166 cm og vejer 49 kg. Jeg er spinkelt bygget. Vejer jeg for meget? Jeg håber, De vil svare mig så hurtigt som muligt.

Med venlig hilsen

“Nuller”

Kære "Nuller",

Mål og vægt er meget passende for din alder, men vi kan jo nu engang ikke fordele pundene, som vi ønsker det. I din alder er brystet sjældent fuldt udviklet, så det skal nok komme. Jeg tror ikke, der findes noget middel i retning af Monroebarm, men kan trøste dig med, at det ville være langt værre, hvis busten var for stor. Med rigtigt tøj - og især en hensigtsmæssig busteholder - kan du få så meget som muligt ud af det lidt, der er. Det påstås, at benene bliver kraftigere af at drive sport, men det er vist nok en langvarig proces. Slå dig hellere til ro med dine raceben, som de er, og kig lidt nærmere på dine jævnaldrende kammerater. Så vil du se, at ingen er fuldkomne, og at dine problemer er de rene bagateller.

Venlig hilsen, Tove Ditlevsen

“Den sårbare” til Tove Ditlevsen bragt i Familie-Journalen d. 3. april 1962 om at føle sig for tynd og kropsusikker.

Kære fru Ditlevsen.

Jeg håber, De vil hjælpe mig med at besvare et par af mine store problemer. Jeg er ung pige på snart 17 år, men frygtelig høj og mager. Jeg måler 174 cm og vejer 56 kg. Kan man få tabletter for at tage på, eller skal man bare spise noget, der feder? Hvordan skal jeg klæde mig til baller for at skjule min højde og magerhed? Er der noget unormalt i, at der somme tider kun er 14 dage mellem mine menstruationer? Jeg har heller ikke noget pænt brystparti, kan jeg gøre noget for det? Jeg er fuld af mindreværdskomplekser, men der skyldes, at jeg er blevet drillet meget med dette.

Den sårbare

Kære "sårbare"

Du har hovedsageligt mindreværdskomplekser på grund af din alders usikkerhed og angstelse. Jeg har altid synes, at høje, spinkle piger var meget yndige, og det er slet ikke nogen original opfattelse. Ungdommen i dag er jo beviseligt højere end for tyve år siden. Mine egne børn vokser mig da rask væk over hovedet, skønt jeg er lige så høj som du! Nå, men spis kun alle de fede sager, du kan holde ud. Der findes vist ingen direkte fedende tabletter. Vælg kjoler, der fremhæver din fine talje og med stor vidde i nederdelen. Få en god busteholder og fremhæv alt det ved dit ydre, som er smukt. Alle forsøg på at "skjule" din skikkelse vil blot afsløre omgivelserne, at du ikke synes om den, hvilket altså er helt hen i vejret.

Hvis det med menstruationen ikke går i orden (ca. 28 dages mellemrum) i løbet af et års tid, må du nok hellere søge læge. Uregelmæssigheder er meget almindelige i din alder, men man kan godt få en smule blodmangel af det.

Venlig hilsen, Tove Ditlevsen

"Den generte" til Tove Ditlevsen bragt i Familie-Journalen d. 12. oktober 1971 om at seksuel generthed og skam.

Kære Tove Ditlevsen,

Jeg har på fornemmelsen, at jeg ikke er den eneste, der plages af dette problem. Problemet er, at jeg er meget genert over for min læge. Jeg er 16 år og kommer sammen med en. Det har jeg gjort i snart et år, men vi har endnu ikke haft samleje. Han vil gerne i seng med mig, men jeg afslår det, fordi jeg er bange for at blive gravid. Det er vi meget ulykkelige over. Jeg har hørt om en kvindes "sikre perioder", men jeg tror ikke på det. Jeg vil gerne have et pessar, men jeg tør ikke gå til min læge. Jeg vil hellere gå til en kvindelig læge.

Kan jeg det, når vores familielæge er en mand? Hvad synes de om skriften?

Den generte

Kære "Den generte"

Naturligvis kan du søge en kvindelig læge, der så bare skal have betaling for en konsultation. Det er meget almindeligt, at piger i din alder helst vil betro sig til en kvinde.

Venlig hilsen, Tove Ditlevsen

“Den rødmende” til Tove Ditlevsen bragt i Familie-Journalen d. 7. august 1962 om at forelske sig i sine veninder.

Kære Tove Ditlevsen,

Jeg er en ung pige på 15 år, og mit problem er det, at jeg ligesom er forelsket i en af mit eget køn. Nu vil jeg gerne spørge, om det er noget almindeligt for piger i min alder. Dette udtryk "forelsket" kan forklares på denne måde: hvis jeg møder hende, bliver jeg forfjamsket, genert, og ved ikke, hvad jeg skal sige. Desuden rødmer jeg. Hvis vi f.eks. skal mødes et sted, og hun er forhindret bliver jeg meget skuffet og er sur i de følgende dage. Hvad synes De om skriften?

Den rødmende

Kære "Den rødmende",

Ja, det er ganske almindeligt i din alder at have en hjerteveninde, der fremkalder alle de sædvanlige symptomer på forelskelse. Tidlige drengevenskaber har den samme erotisk farvede karakter, og det må tages som et normalt led i modningsprocessen. Skriften er rigtig god, lidt barnlig måske.

Venlig hilsen, Tove Ditlevsen

“Mona” til Tove Ditlevsen bragt i Familie-Journalen d. 25. august 1962 om skønhedsideal.

Kære Tove Ditlevsen,

Jeg har et problem, der piner mig tidligt som sent. Jeg er 19 år, og det drejer sig om min udvikling. Jeg er 168 cm høj, måler 56 cm i taljen og har ellers fode mål. Jeg er anvendt som model i kjolefirmaer og går ofte mannequin. Men min barm er overhovedet ikke veludviklet, og mange kjoler og badedragter må jeg slet ikke bære. Jeg bliver drillet med det både af piger og unge mænd. Min barm er ikke mere udviklet, end da jeg var 14 år. Hvad kan der gøres, for jeg ved, der kan gøres noget. Skjul det ikke! Kan man ikke købe piller uden recept, der indeholder visse hormoner? Jeg vil nemlig ikke gå til læge. Jeg under mig over, hvor alle fotomodeller, filmstjerne m.m. har så store barme. Det er da mærkeligt, hvis det var fra naturens side. Ikke én stjerne har lille barm. Hjælp mig nu. Når jeg taler med min mor om det, griner hun og siger, det er en bagatel. Svigt mig ikke.

Mona

Kære "Mona",

Det kunne aldrig falde mig ind at skjule noget eller "svigte" Dem, hvis jeg kendte et barm-udviklende-middel. Det gør jeg bare ikke. Hormonpræparater kunne måske hjælpe en smule, men de fås nu ikke i håndkøb. Tidens kvindelige idol er valgt efter tidens smag. For små 20 år siden havde de trangbrystede piger chancer i rampelyset. I dag foretrakkes en anden type. Hvad stjernerne angår, kan tilstrækkeligt talent dog opveje manglen af den legemlige overdådighed, ligesom almindelige piger med pæren i orden fa altid kan gøre sig gældende. Skønt De langt fra er den eneste, der ligger under for tidens ejendommelige barm-dyrkelse, må jeg dog give Deres mor ret i, at problemet alt lige er en bagatel.

Venligst Tove Ditlevsen

“Flemming” til Tove Ditlevsen bragt i Familie-Journalen d. 9. oktober 1962 om kropsudtryk, alder og usikkerhed.

Kære Tove Ditlevsen,

Jeg er en ung mand på 16 år, men jeg ser meget ældre ud, og det er mit problem. Folk antager mig for at være 18-19 år, og det er svært, når det gælder for det modsatte køn. Forleden var jeg til "enkebal" sammen med nogle kammerater, og jeg blev hele tiden budt op af en masse søde piger, og der var en, jeg særligt godt kunne lide. Vi blev meget gode venner, og jeg lærte også hende forældre at kende. Jeg var godt klar over, at hun var et par år ældre end jeg. Pludselig en dag fik hun det at vide, og så var det hele forbi. Sådan har det også været med alle de andre, jeg har kendt. Det er helt umuligt for mig at komme i kontakt med jævnaldrende piger. Hvad skal jeg gøre? Jeg håber, at de kan hjælpe mig.

Flemming

Kære Flemming,

Det at være I6 er såmænd aldrig let, men det er dog ikke nogen invaliditet. Det er klart, at du ikke er noget for ældre damer på I8 år, så det nemmeste er da at køre frem med din alder i opløbet. Da jeg slet ikke kender din livssituation, om du går i skole osv., kan jeg ikke fortælle dig, hvordan du kommer i kontakt med jævnaldrende piger. Derimod ved jeg, at du ikke tager skade hverken på sjæl eller legeme ved et par år endnu at beskæftige dig med noget andet i din fritid.

Venligst Tove Ditlevsen

